

ఏ ది స్వ ర్గం

జీవితమంతా తీరని కోరికల్లో బాధ పడి బాధపడి ఒక నిరుపేదవాడు, భూలోకంలో కన్నుమూసి పరలోకంలో ఒక విశాల సుందర మందిరంలోని ఒక హంసతూలికా తల్పం మీద కన్ను తెరిచాడు. దగ్గర్లో నిలబడిన సేవకుల్ని పిలిచి -

“జకలి” అన్నాడు.

“ఏం తెస్తుంటారు” సేవకుడు అడిగాడు!

భూలోకంలో తను తినాలనుకొన్నవి, తినలేక పోయినవి రకరకాల వదార్కాలు కోరుకొన్నాడు. సేవకుడు ఉబంట్లో ఆస్తి తెచ్చి అమర్చాడు. పేదవాడు ఉబంట్లో నగంలో తనేని సుష్టుగా తేల్చాడు. ఆతరువాత హాయిగా పడుకొని నిద్రపోయాడు. సేవకుడు తెచ్చిన వడ్డ పోషేత భోజనం మళ్ళీ ఆరగించాడు.

హాయిగా మళ్ళీ తెల్లవారేదాకా నిద్ర పోయాడు, భూలోకంలో ఎంత కష్టపడి పనిచేసినా కడుపునిండా తిండి ఎరుగని

పేదవాడికి ఈ జీవితం చాలా బావుందని వించింది. ఇలా కొన్నిరోజులు గడిచాయి. ఒక రోజున -

వాడికి అస్తమానం తినడం, పడుకోవడం, వాళ్లు విరుచుకొని ఆవులించి మళ్ళీ తినడం, పడుకోవడం విసుగనిపించింది.

సేవకుడ్ని పిలిచి -

“విసుగ్గావుంది ఏదన్నా పనిచెప్ప సేనుకూడా చేస్తాను.” అన్నాడు.

“ఇక్కడ చేయడానికి పని ఏమి ఉందండీ?” అన్నాడు సేవకుడు.

మానవుడికి కోపం వచ్చింది. “ఏడిని నట్టుంది! ఇలా ఎంతకాలమని?” అని ప్రశ్నించాడు.

“కొన్ని యుగాలు గడవాలి”

“బాగానే వుంది వ్యవహారం! ఇంతకంటే నరకమే బావుండెట్టుంది, అక్కడికే పోతాను. అన్నాడు మానవుడు, “ఇప్పుడు తమరున్నది నరకంలోనే” అని సమాధానం ఇచ్చాడా సేవకుడు. ★

శ్రీమతి పోలవరపు కామేశ్వరి